

Farní list

ZÁŘÍ 2021

ŘÍMSKOKATOLICKÁ
FARNOST SUŠICE

Milovaní moji. Těmito slovy většinou začínám kázání. Teď chci takto uvítat i Vás, drazí farníci, v tomto mém prvním úvodním slově.

Nedávno jsem četl evangelium, které je pro mě důležité a zároveň něco vypovídá o mé zdejší situaci. „Co tu celý den nečinně stojíte? (Mt 20, 6) Dáme vám práci!“ Jsou to slova, která znějí jako nejkrásnější melodie pro toho, kdo je nezaměstnaný. Znamená to, že Jeho dary a talenty mají cenu. Je to šance něco vytvořit a být za to odměněný! Bůh tě chce dnes zaměstnat: „Jdi i ty do mé vinnice“ (Mt 20, 7). Není důležité, kolik je právě „hodin“ ve tvém životě; Bůh tě posílá do světa, abys šířil radostnou zvěst o Ježíšově lásce. A na konci tě stonásobně odmění. Ale kolik z nás chce být skutečně zaměstnaných u takového štědrého zaměstnavatele? Někteří se mohou zeptat: „Pane, není zde pro mne nějaká jiná práce, kterou bych mohl dělat?“ Ne, žeň je velká! Svět v bolestech čeká na Ježíše. Lidé touží dostat odpověď na svoje bolestné volání. Touží po naději. Každý z nás prožívá svoji víru a může ji prožívat ve společnosti.

Pán Bůh mě poslal sem, do našich farností. Chci co nejlépe sloužit Bohu i Vám, drazí farníci. Víte, že začát-

ky nejsou lehké. Už teď každopádně musím poděkovat za Vaši starost o naše farnosti a kostely – všímám si toho. Osobně děkuji za podporu v těch začátcích a dál prosím o pomoc a zvlášť o modlitbu.

Krátce řeknu něco o sobě, ale bude ještě možnost se seznámit. Narodil jsem se 7. února 1975 ve městě Wodzisław Śląski, což je asi 16 kilometrů od českých hranic, od Bohumína. Mám dvě sestry, tatínek pracoval jako horník a maminka pečovala o nás. Po střední škole chemické jsem v roce 1996 šel do kněžského semináře, kde jsem ukončil studia v roce 2002.

Po vysvěcení jsem působil 10 let v katovické diecézi v celkem třech farnostech jako kaplan. V roce 2012 za mnou přijel můj kamarád a spolužák, který působil v Trhových Svinech, a řekl mi, že českobudějovický biskup má nouzi o kněze. To byl první impulz. Katovická diecéze má 330 farností a působí v ní tisíc kněží, zatímco vaše budějovická měla farností 360, ale kněží je tu desetkrát méně. Druhý impulz byl ten, že jsem také dvakrát navštívil misi v Africe, kde jsem si silně uvědomil, že jsou místa na světě, kde potřebují kněze. Chvilku jsem uvažoval, že půjdu do Afriky, ale po určitém čase jsem se rozhodl pro Česko a cítil jsem pokoj v srdci. S dalšími kněžími jsme se byli ptát našeho katovického biskupa. A on řekl: „My Poláci jsme dostali víru díky svatému Vojtěchovi z Čech, takže jsem rád, že do té země půjdete splatit dluh.“ A pak už jsme 1. září

2012 jeli za budějovickým biskupem Jiřím Paďourem, který mi přídělil službu kaplana u tamní katedrály sv. Mikuláše. V Budějovicích jsme také absolvovali kurzy češtiny. Do 17. 7. 2021 jsem působil jako administrátor ve farnostech: Horní Cerekev, Rynárec, Veselá u Kamenice nad Lipou, Počátkách a Novém Rychnově – první farnosti velice důležité v mém životě. Teď od 18. 7. 2021 jsem u Vás jako farář a vikář.

Už o mně víte, že mám rád společnost. Už teď zvu zájemce, aby se přihlásili do nějaké skupiny: skupiny dospělých, mládeže nebo dětí. I přímo v tomto zpravodaji můžeme společně také něco udělat – spolutvořit.

Mým primičním heslem jsou slova svatého Jana Maria Vianneye: „Štěstí je milovat Boha“. A to přeji Vám i sobě.

P. ThLic. Jarosław Zygmunt

5. VÝROČÍ ZNOVUVYSVĚCENÍ KAPLIČKY V LUKOVIŠTI

• • •

C hci se s vámi podělit o neskonalý zážitek a povyprávět o mojí slabé víře ve smyslu, jak říká sv. apoštol Pavel: „Raději se budu chlubit svými slabostmi, aby na mě spočinula Kristova moc.“ (2. Kor. 12,9) Letos jsme v sobotu 17. července oslavili v naší malebné a krásné vesničce 5. výročí znovuvysvěcení opravené kapličky, která stojí přímo na návsi. Již po šesté se zde sešlo okolo 70 lidí – starousedlíků, rodáků, přátel Lukoviště a také poutníků. Letos jsme rovněž poprvé přivítali našeho nového pana faráře P. Roberta Paruszewského, který začal farnost Kolinec, pod kterou naše vesnička spadá, právě duchovně spravovat. Ale pěkně od začátku! Celý týden jsem se modlil

za krásné počasí, aby pouť mohla krásně proběhnout a abychom nezmokli, protože se nemáme, kde schovat. V pátek večer jsem se podíval na počasí a tam hlásili, že právě v sobotu má být nejhorší den z celého týdne. Hlásili velké bouřky, přivalové deště, kroupy a podle radaru to mělo zasáhnout hlavně jihozápad republiky. Připadal jsem si jako sv. Petr, jak jde po vodě, foukne vítr, dostane strach a začne tonout. I já jsem ve své velké zodpovědnosti, aby všichni účastníci nezmokli, začal přemýšlet, jak to udělat. Místo abych důvěřoval Bohu, lámal jsem si celou noc hlavu, kde sehnat nějaký stan či co. K ránu se mi zrodil nápad. Pořídíme návěs za nákladák a tam se v pohodě schová-

me. Hned ráno jsem tento nápad zrealizoval. Domluvil jsem se s jedním známým a zároveň obyvatelem naší vesničky, který vlastní autodopravu, a ten během dopoledne přivezl návěs a zaparkoval ho na návsi. Měl jsem radost, jak jsem to pěkně vymyslel a nad deštěm vyzrál. Dokonce jsem se i těšil, jak se schováme v návěsu, a budeme tam vegetit. Mělo to však jen jedinou chybu – nepršelo. Úplně se nám to vyhnulo. Známý, který přivezl návěs a jenž je nevěřící, se díval odpoledne při naší oslavě na radar na mobilu a pak mně pravil: „Teď už věřím, že máš nahore nějaké přímlovce, všude okolo podle radaru prší, jen nad námi ne.“ Dokonce i svítilo sluníčko, tak všichni místo v návěsu raději seděli pod lípou. Tak mi jen tak prolítlo hlavou: „Dej mi, Pane, větší víru, alespoň tak velkou jako je hořčičné zrno.“ Takže, co Vám budu povídat, oslava proběhla podle plánu: mše svatá, pivo, výborné pečené prasátko, harmonika, výborné duo Klárka a Jan Paškovi, kteří zpívali a hráli na kytaru, dron, který házel bonbony pro děti, a dokonce i něco nad plán. Známí herci nám tam zahráli pohádku O perníkové chaloupce, kterou měli hrát v Sušici, ale kvůli hlášenému dešti ji tam pořadatelé zrušili, asi mají také slabou víru. Bohu veliké díky za Jeho režii, pomoc, ochranu a požehnání!!! A protože byl docela kladný ohlas na moje předchozí básničky uveřejněné ve Farním listu, tak na závěr ještě přikládám básničku, kterou jsem složil k příležitosti naší poutě:

*Velká slavnost dneska je tu
u té naší kapličky,
již se plní v cuku letu
návěs naší vesničky.*

*Zblízka ale také zdáli
scházejí se lidíčky,
aby Bohu vzdali chválu,
zazpívali si písničky.*

*Chceme poděkovat Bohu
za další rok života,
On splní naše přání, touhu,
On je naše jistota.*

*Když ve světě jsou jen zmatky,
když tornádo silně udeří,
když v niveč přijdou naše statky,
blažen kdo v Něj uvěří.*

*Blázen by přece člověk byl,
kdyby jen pomíjejícím věcem
otročil a jenom pro ně žil
a stačil by mu chleba pecen.*

*Nejen chlebem člověk žije,
ale i duši musí něco dát,
jinak za živa pomalu hnije
a pak smrti se musí bát.
Tak až Bohu chválu vzdáme,
až vyřknem všechny prosbičky,
pamatujme v nich také na své známé,
na všechny lidi naší vesničky,
na náš kraj a naši zemi krásnou,
na celý svět a všechen lid,
ať všechny sváry a zloby zhasnou,
ať všude je jen láska, mír a klid.*

*Až tedy dáme potravu našim duším,
dnes i naše bříška se budou mít
a jak nejen já správně tuším,
budeme hodovat, jíst a pít.*

*Zásoby jídla a pítí jsou dostatečný,
nebojte se a bavte se vesele,
a já jsem Vám moc za to vděčný,
že přišli jste dnes, drazí přátelé.*

*Snad nebude dnes přšet jen,
všechny starosti hodte za hlavu,
užijte si krásný lukovíšťský den,
dobrou chuť a krásnou zábavu.*

Jiří Kopelet

PRÁZDINOVÉ PUTOVÁNÍ DO PUTIMI

Naše prázdninové putování do Putimi v sobotu 21. srpna bylo zahájeno ráno před vlakovým nádražím v Sušici, kde všem poutníkům z širokého okolí Sušice požehnal náš nový pan farář a vikář otec Jaroslav Zygmunť. Po poněkud zrychleném přesunu výlukovým autobusem jsme konečně usedli do vlaku, na který se všech dvacet dětí hodně těšilo. Maminky, babičky, tety i katecheté byli také rádi.

Z Ražic jsme vyrazili pěšky do našeho cíle, farní zahrady a kostela sv. Vavřince v Putimi. Po krásné lesní cestě kolem rybníka Řežabinec jsme stihli pozorovat kachny, labutě, můry, užovku, vylézt na vyhlídkovou věž a na oblíbenou borovici u hráze, ochutnávat kukuřici a zdolávat obrovské balíky sena, které jsme po cestě potkali.

Setkání přátel časopisu DUHA začalo v kostele mší svatou, které v letošním roce předsedal apoštolský nuncius Mons. Charles D. Balvo. Na začátku byl všele přivítán otcem T. Cyrilem Havlem, který toto úžasné setkání pravidelně organizuje. Mons. Charles D. Balvo při své promluvě v českém jazyce vzpomínal, jak jako malý chlapec ve 2. třídě mohl přistoupit k prvnímu svatému přijímání. Odpoledne měl pro dospělé velice poutavou besedu o svém působení a životě.

Po výborném obědě na farní zahra-

dě se už mohly děti rozeběhnout za zábavou. Vyzkoušely si střelení z luku a ze vzduchovky, vyrábění náramků nebo sluníček, sbírání švestek, trénování ragby a mezi tím ochutnávaly napečené dobroty. U stánku, kde byly připraveny knihy a časopisy DUHA, bylo také rušno. Novinkou na farní zahradě byl zmrzlinový vůz, kde se podávala výborná kopečková zmrzlina.

Před divadelním představením jsme stihli navštívit i místní rodinnou ZOO. Tam se dětem také líbilo, hlavně krmení koz a krkavců granulemi z automatu. Využily i dětské hřiště s kolotočí a trampolínou. Pak už jsme se všichni těšili na divadlo Víti Marčička a pohádku Bajaja, která nás moc bavila a rozesmála.

Po představení jsme se všichni rozloučili s otcem nunciem poděkováním a písničkou Skákal pes přes oves. Poté se naše skupinka vydala kolem rozlehlého Podkostelního rybníka na vlakové nádraží v Putimi. Domů jsme se vrátili unavení, ale šťastní a spokojení.

Velké poděkování patří otci Cyrilovi Havlovi a jeho mnoha ochotným a obětavým pomocníkům, že jsme se mohli spolu s dalšími křesťany účastnit této krásné akce, kde vládne přátelská a rodinná atmosféra.

Těšíme se na setkání za rok!

katecheté Šárka a Vojtěch Šmídovi

více fotografií na webu: <https://www.farnostsusice.cz/fotogalerie/405>

SETKÁNÍ ZAMĚSTNANCŮ SOCIÁLNÍCH SLUŽEB MĚSTA SUŠICE U KAPUCÍNŮ

• • •

Text vychází souběžně i v Sušických novinách, ale možná ho budete číst poprvé právě zde...

Po povedeném červnovém setkání se zdravotníky a zdravotnicemi Sušické nemocnice jsme nemohli opomenout obětavost dalších lidí, se kterými se při své službě v našem městě setkáváme. Tentokrát se jednalo o pracovníky sušických sociálních služeb: ti také museli obstát v pandemické době. Z blízka jsme to viděli při našich návštěvách v domovech důchodců.

„Kapucínské“ děkování jsme naplánovali na středu 18. srpna a zahájili jsme je bohoslužbou u Sv. Felixe. Rádi jsme při ní prosili za naše hosty i za jejich rodiny. Velmi mile nás překvapilo, jak se klášterní kostel zaplnil. Mohli jsme v něm uvítat paní ředitelku PhDr. Renatu Vácovou, vedoucí jednotlivých středisek i MUDr. Kateřinu Novou, s níž jsme diskutovali o možnosti doprovázet hospicovou péči. Pracovníky sociálních služeb pak doplnili členové Sekulárního františkánského řádu a další sušičtí farníci, kteří se chtěli k děkovné modlitbě připojit.

Po liturgii, na níž byl přítomen i nový sušický farář a děkan o. Jaroslaw Zygmunt, proběhla prohlídka kostela a kláštera. A poté byli zaměstnanci Sociálních služeb Města Sušice pozváni na občerstvení v klášterní zahradě, na jehož přípravě se podíleli naši hosté i terciáři. A rádi prozrazujeme, že pohoštění bylo výborné a bylo spojeno i s milou rodinnou atmosférou.

V kázání jsme se povzbudili možná trochu nečekaným úryvkem z Janova evangelia o svatbě v Káni galilejské. A v promluvě mimo jiné zaznělo:

»Ona svatba a svatební hostina má i jakýsi druhý plán, hlubší smysl. A tím je dotyk nebe. Když židé stolují, mají nějakou hostinu, tak vnímají, že jejich jídlo má duchovní přesah: že tedy usedají ke stolu, aby tím předznamenali nebe. Moc se mi líbí obraz nebe jako jedné velké hostiny

a jako plnosti vztahů. Ale časem se tu stala drobná nehoda. Když má hostina znázorňovat nebe, přichází přesvědčení, že do nebe se nedostane něco nečistého. Najednou se zdá, že nebe není úplně pro všechny.

A Ježíš do tohoto uvažování hodí vidle. Nemá problém si sednout s těmi, kterým úplně nevyšel život nebo si ho prostě nějak zpackali. Nemá problém stolovat s veřejnými hříšníky, na které se ostatní dívají svrchu. Prostě nemá problém slavit hostinu s lidmi, o které by si druzí ani kolo neopřeli. Vidí hostinu jinak: jako pozvánku k nebi. Jako kdyby říkal: „Pojďme slavit a zakusit, jak navzdory všem našim životním průšvihům jsme pozváni do nebe. A to je otevřené všem, kdo chtějí přijít.“ A když tohle mají zakoušet ti, kdo jsou na běžné hostině, co teprve ti, kdo jsou na svatbě?

K čemu tak trochu krkolomně směřují? Že vaše práce v sociálních službách je nebeská práce. Určitě to není tak, že byste se ráno probudili a řekli si: „Já se tak těším do toho našeho nebe v důchodáku, jak tam potkám samý skvělý lidi a ještě skvělejší klienty, to bude dneska nebeský klid, taková hezká svatební služba to bude – na druhé noční po sobě...“

Ale přesto – vyslechnout člověka a jeho životní příběh, protože jste možná ti poslední, kdo ho slyší: tím onen člověk skrze vás zakouší nebe. Rozdat s láskou léky nebo nakrmit nemohoucího: ten člověk skrze vás zakouší nebe. Ztratit čas s rozbořilým člověkem, ujmout se ho, když je v nouzi, poradit mu, jak ven z tísnivé situace, navštívit ho, zprostředkovat pomoc, pomáhat mu zapojit se do běžného života, uvařit dobrý oběd – to je něco, v čem druzí mohou rozpoznat, že jejich situace má řešení, a pocítili lidskost, vztahy, nebe. A my vám chceme poděkovat, že jste to zvládli i v této obřížné covidové době, kdy nasazení bylo enormní a únava taky.

A přeji vám i načerpat Boží sílu, aby nadále vaše práce byla otevřená do všech směrů jako svatební baldachýn, pod

kterým se ujímáte druhých, ať už přijdou z jakéhokoliv směru s jakýmkoliv životním příběhem. A jsem přesvědčený, že i vám samotným se vaší službou pootevírá nebe.

A proto teď chceme slavit svatební hostinu, tedy tuto mši sv., jako poděkování za vás...«

Tedy velmi děkujeme. A samozřejmě úplně všem, kdo se nasazovali, abychom v obtížných časech zahlédli trochu víc solidarity,

lidskosti a nebe.

br. Petr

PŘÍPRAVA DĚTÍ KE SVÁTOSTI SMÍŘENÍ A EUCHARISTIE 2021-2022 V SUŠICI • • •

Vážení rodiče, příprava je určena dětem ve věku přibližně 3. třídy nebo starším, které navštěvují výuku náboženství a jsou pokřtěny. Další podmínkou je pravidelná účast na nedělní mši svaté a účast na nabízené přípravě. Přípravy se mohou účastnit i nepokřtěné děti, pro které rodiče žádají křest.

• Odložená příprava dětí přihlášených v minulém školním roce bude zahájena **v úterý 14. září od 16.00 do 17.15 h** na faře v Sušici. Na toto setkání přijdou i rodiče dětí. Následně bude příprava každé úterý v uvedený čas.

• Informační schůzka pro rodiče nově přihlášených dětí se koná **ve středu 22. září od 16.00 do 17.15 h** na faře v Sušici. Zde se rodiče seznámí s podmínkami a průběhem přípravy. Dohodne se také den a hodina přípravy.

Přihlášky k přípravě dostanou děti na hodině náboženství. Můžete také přímo oslovit duchovní našich farností a katechety.

*P. Jaroslav Zygmunt
a katecheté Vojtěch a Šárka Šmídlovi*

BŘEVNOV? BŘEVNOV!

Po několika odkladech jsme mohli s manželkou konečně využít pobytový balíček hotelu Adalbert v klášteře Břevnov. Po cestě jsme se zastavili ještě v Plzni, abychom si prohlédli nově opravenou katedrálu sv. Bartoloměje. Všem lze jen doporučit, včetně informačních panelů na náměstí.

V hotelu Adalbert nás uvítal velmi ochotný recepční, který nebyl výjimkou.

Velice vstřícný a ochotný personál, všichni s úsměvem vám dávají najevo, že jste vítáni.

Hotel je v nejstarší části kláštera, ale vše velmi hezky upravené a vybavené. Ve velké chodbě je knihovna a můžete si zahrát i na piano. Vzhledem k epidemii je vám snídaně připravena podle vašeho přání a donesena do jídelny. Hotel se nachází mezi kostelem sv. Markéty a dvěma

pivovarskými restauracemi s venkovním posezením. Každý den jsme zahlédli ve výčepu i pana arcipata v rozhovoru s návštěvníky. Celý areál je totiž přístupný veřejnosti, na trávě si hrají početné rodiny, v obrovském parku máte dostatek místa k procházkám.

Kousek od kláštera je stanice tramvají č. 22 a 25. Těch jsme využívali velmi často, protože doprava je v Praze od šedesáti pěti let věku zdarma.

fotografie: <https://www.hoteladalbert.cz/cs/galerie/>

PODĚKOVÁNÍ ZA PORCIUNKULI

Na pondělí 2. srpna připadla slavnost Panny Marie Andělské z Porciunkule. Ostřílení poutníci už vědí, že „porciunkule“ znamená „údlíček“, „podílek“, tedy jde o kousek země, který sv. František dostal od bratří benediktinů. Na něm opravil kapli zasvěcenou Panně Marii, zde vzniká první společenství bratří a zde také světec z Assisi umírá. Jde též o místo, pro které sv. František na papeži vyprosil plnomocné odpustky.

A třebaže se odpustková praxe církve proměnila, je tato slavnost rovněž oslavou Božího milosrdenství a velkorysého odpuštění. Dnes ji můžeme prožít nejen v Assisi, ale ve všech kostelích františkánské rodiny a také ve všech farních kostelích. Pro kapucíny v naší zemi je Panna Marie Andělská z Porciunkule zvláštní ochránkyně a právě jí je zasvěcen první řádový kostel na našem území.

V informačním středisku kláštera si lze domluvit komentovanou prohlídku kláštera. Naše průvodkyně byla velmi milá, navštívili jsme i nejstarší románskou část kláštera, kde byl pohřben sv. Vintř z Dobré Vody. Jeho náhrobní deska je umístěna v kněžišti sv. Markéty a její kopie je i na vnější zdi kostela. Historie kláštera je velmi pohnutá, obdiv si zaslouží opat Anastáz Opasek, který po roce 1990 ve svých 77 letech se pustil do jeho obnovy. Denně v šest večer je možnost účastnit se mše svaté. Další dny jsme navštívili Klášter Bílá Hora, Letohrádek Hvězda, Pražský hrad, Staré město s Mariánským sloupem, klášter Emauzy a na cestě zpět mimo jiné i klášter Sázava. Pokud se objeví nabídka na pobytový balíček hotelu Adalbert, tak neváhejte. Ale lze jet i na jeden den linkovým autobusem ze Sušice. Rád bych si s vámi návštěvu těchto míst v Praze zapakoval.

Václav Volenec

webové stránky: <https://www.brevnov.cz/cs/>

• • •

A tak jsme v Sušici slavili v 9, v 11 a v 18 h. První bohoslužbu sloužil o. Jenda Kulhánek. Hlavní poutní mši sv. celebraval o. Marek Bonaventura Hřic, kněz a zároveň sekulární františkán. Byli jsme

rádi, že liturgii doprovodily členky souboru Ensemble 1631. Pokud se vám jejich hudební projev líbil, už teď se můžete těšit na říjnovou slavnost sv. Františka, kdy nás znovu navštíví. Večerní mši svaté předvedl br. Petr. A hudební doprovod byla

sázka na jistotu, obstarala ho chválová kapela společenství Jozue.

Děkujeme všem kněžím, kteří přišli posloužit svátostí smíření, a také všem, kdo přinesli a chystali pohoštění. I letos přijeli poutníci z Domažlicka, třebaže ne společným autobusem. A též děkujeme všem dárcům, kteří podpořili sbírku na opravu

kapucínského kostela. Oprava zpvědní chodby se už zase o kousek přiblížila ke konci, zároveň je velmi blízko před námi začátek restaurování druhého bočního oltáře. Letos by se měl trochu „proměnit“ i vstup do kostela... Děkujeme.

bratři kapucíni

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ VE ŠKOLNÍM ROCE 2021-2022

• • •

Výuka římskokatolického náboženství je nabízena prostřednictvím všech základních škol a gymnázia v našich farnostech. Nabídku spojenou s přihláškou dostanou žáci začátkem nového školního roku.

Školní výuka náboženství je určena všem dětem, jejichž rodiče mají zájem seznamovat a vést své děti k základním

křesťanským hodnotám. Žáci mohou navštěvovat náboženskou výchovu od 1. do 9. ročníku ZŠ nebo I. - IV. gymnázia.

Rozvrh výuky náboženství bude vyvěšen ve školách, na nástěnce kostelů i na **webových stránkách farnosti: www.farnostsusice.cz**. Nezapomeňte své děti přihlásit.

katecheté Šárka a Vojtěch Šmídlovi

KAPUCÍNSKÉ STŘÍPKY

• • •

Pokud se někdy dostanete na kapucínský web, tak jste už určitě objevili, že sušická komunita má fotogalerii. V poslední době v ní přibýly snímky z naší cesty do Velkého Újezda, tedy do Domova sv. Anežky, jenž provozují sestry františkánky.

A za kým jsme tam spolu s Janou Šperlovou vyrazili? Rádi předáváme pozdrav od paní Aničky Pavlíkové, která je velmi úzce spojená s místním klášterem.

Dále se můžete podívat, jak probíhal obřad přijetí do terciářského noviciátu.

Tím, kdo se rozhodl do něj vstoupit, není nikdo jiný než strašinský farář o. Petr Koutský. Další složka obrázků vás uvede „do Porciunkule“ a pak i do obnovy terciářských slibů manželů Pospíšilových.

Akcí, kde jsme se mihli, bylo samozřejmě víc: od EnterJunioru, přes porciunkulové slavnosti v Opočně až po FamilyCamp v Petrovicích..., rádi jsme se přišli rozloučit s paní Jarmilou Šmídlovou a též s naším bratrem Titem, členem hradčanské komunity. Br. Petr navíc ještě stihl dávat exercicie olomouckým sekulárním františkánům. Velmi hezky dopadlo i setkání se zaměstnanci sušických sociálních služeb.

V komunitě nás potkalo také loučení: a to s bratrem Konrádem, jsme rádi za společný čas, který jsme s ním prožili. A přejeme mu, aby byl šťastný ve své nové životní etapě. Za rohem už máme kapucínskou provinční kapitolu, na ní budeme volit nové vedení provincie a projednávat důležitá témata budoucího směřování kapucínů v naší zemi. Děkujeme, že na nás budete, zvláště od 30. 8.

do 3. 9., pamatovat v modlitbě.

Těšíme se, že se po sušické pouti „konečně“ **potkáme na „Cappuccinu“**. Ze zářijového programu tušíme, že v sobotu 11. 9. jeden terciářský pár u nás oslaví zlatou svatbu. A pokud se nic nečekaného

nestane, tak v pondělí 20. 9. **se obnoví společné Modlitby žen**. Téma na úvodní zamyšlení už je zvolené: půjde o promýšlení identity ženy z perspektivy „darů nedokonalosti“.

bratři kapucíni

FAMILYCAMP – MÍSTO PLNÉ BOŽÍ LÁSKY, SETKÁNÍ, INSPIRACE A POVZBUZENÍ

Již je to pár dní, co jsme se s manželem a dcerou vrátili z fary v Petrovicích u Sušice, kde jsme se zúčastnili FamilyCampu. Stále nás provází vděčnost za to, že jsme na této akci pro rodiny mohli být. FamilyCamp nás okouzil nejen krásným místem, pohodovou atmosférou, ale hlavně krásnými a inspirativními lidmi. Byli jsme na této akci poprvé, ale už od příchodu na farní zahradu jsme věděli, že to nebude žádnou překážkou. Byli jsme přijatí s úsměvem na tváři a otevřeným srdcem. Nasazení organizátorů bylo ne-

skutečné, tolik péče, povzbuzení, práce a to vše s úsměvem, pokorou a zapáleným srdcem pro Boží přítomnost.

Součástí programu byly bohoslužby, chvály, možnost přimluvné modlitby, svátosti smíření, prostor pro sdílení, tichá chvíle s Biblí a tři velmi obohacující přednášky. Z přednášek mě toho zaujalo mnoho, ale věc, která v mém srdci rezonuje do dnes nejvíce je jedno obyčejné slovo, které toho v sobě skrývá mnoho a to je – JEDNOTA. Jednota v manželství. Abychom mohli dobře vychovávat děti, dobře sloužit v církvi i mimo ni, dobře vykonávat svou práci, v klidu si dopřát chvíli pro sebe a pro odpočinek. Pro vše je dobrým základem jednota s naším manželem či manželkou. A jelikož to není vždy úplně snadné, tak je velkým darem, že naše manželství můžeme odevzdávat do Boží náruče. Bohu díky za to vše!

*Zdislava Farionová,
účastnice rodinného kempu*

SUŠICE A OKOLÍ – PROGRAM POUTÍ (ZÁŘÍ)

11. září 2021 od 14.00 h

12. září 2021 od 14.00 h

18. září 2021 od 14.00 h

25. září 2021 od 14.00 h

Stará Hůrka u Prášíl

Volšovy

bohoslužba k Panně Marii Bolestné ve Vatěčích

kostel sv. Mořice na Mouřenci

více: <https://www.farnostsusice.cz/aktuality>

Kněze, kteří působili na Sušicku, si můžete připomenout na výstavě fotografií na Andělčičku s názvem „Ti, kdo zapalují srdce“.

- So 4. 9.** **Pouť na Andělíčku;** 9.00-18.00 h **otevřený poutní areál**
13.00-15.00 h **ukázka technik** – výtvarník Radovan Hrabý
16.45 h **pobožnost křížové cesty** – jáhen Václav Pikeš
(začátek u řeky)
18.00 h **mše sv. s doprovodem kytarovky** (Andělíček)
– celebruje farář Jaroslav Zygmont
- Ne 5. 9.** **Pouť na Andělíčku;** 9.00-18.00 h **otevřený poutní areál**
7.30 h **mše sv.** (děkanský kostel) – celebruje P. Bohuslav Švehla
9.00 h **mše sv.** (Andělíček) – celebruje P. Jaroslav Zygmont
11.00 h **hlavní poutní mše sv.** (Andělíček)
– celebruje generální vikář Mons. David Henzl
18.00 h **mše sv.** (klášterní kostel)
– celebruje br. Jan Ev. Hladík OFMCap.
- Po 6. 9.** **Pouť na Andělíčku;** 8.00 h **mše sv.** (Andělíček)
– celebruje br. Petr Alk. Peřivalský OFMCap.
- Po 6. 9.** První **zkouška chrámového sboru** na faře v Sušici od 19.30 h
- Út 7. 9.** První **setkání maminek s malými dětmi** na faře v Sušici
10.00-11.00 h (pravidelně každé úterý mimo prázdnin)
- Pá 10. 9.** **První zvonění na Kašperských Horách;** 16.30 h děkonná mše svatá
v kostele sv. Markéty. Celebruje Apoštolský nuncius s doprovodem
chrámového sboru ze Sušice. V 18.00 h první zvonění všech zvonů
při modlitbě Anděl Páně na náměstí.
- Út 14. 9.** **Zahájení odložené přípravy dětí ke svátosti smíření
a eucharistie** z minulého školního roku od 16.00 do 17.15 h
na faře v Sušici. Na toto setkání přijdou i rodiče dětí.
Následně bude příprava každé úterý v uvedený čas.
- St 22. 9.** **Informační schůzka rodičů** nově přihlášených dětí k přípravě
ke svátosti smíření a eucharistie od 16.00 do 17.15 h na faře
v Sušici.
- Út 28. 9.** **Slavnost sv. Václava** – státní svátek; v 9.00 h mše svatá
v kostele sv. Václava v Sušici s doprovodem chrámového
sboru a s poděkováním za úrodu (prosíme přinášejte dary
z úrody do sakristie kostela sv. Václava).
Od 15.00 h **Svatováclavský piknik** na faře v Sušici.

Vydává **Římskokatolická farnost Sušice, Bašta 54, 342 01 Sušice**

tel.: 376 523 368, e-mail: rkf.susice@dicb.cz

č. ú.: 821 360 329 / 0800

<https://www.farnostsusice.cz>

redaktor: Aleš Jahoda, sazba: Tomáš Jahoda

e-mail: familist@farnostsusice.cz

Farní list č. 5 / 2021 (192), vyšel dne 2. 9. 2021.

Uzávěrka dalšího čísla je v pátek 22. 10. 2021.